

DİDEM ERBAŞ

BARAKA/BARRACK

11.03.2018

Tomtom Kırmızı
Tomtom Mah. Tomtom Kaptan Sok. No:1/A

Mimarlık, zamanın ve yaşamın onun üzerinden okunabildiği bir niteliğe sahip; çünkü örneğin bir bina, uzamda bir hacme sahip olmanın ve yer değiştirmenin, yani hareket ve zamanın, simgesidir. Peki, geleneksel mimarlık ve haritacılık algısına karşı çıkmak olası mı? Constant ve Asger Jorn'un mimarlık üzerinden hareket ederek, sanatsal avangard içerisinde, kültürel eleştiriler geliştirdikleri uygulamalarla, işlevsel mimarinin geleneksel temellerini reddedebildiklerini ve böylece yeni bir okuma geliştirebildiklerine şahit olduk. O halde, bu oyunbazlık diyebileceğimiz farklı önermeler, 21.yy. başında nasıl ele alınabilir?

Coğrafya, sınırlara sahip bir disiplin ve farklı insan toplulukları ve mekanlara bağlı olarak, çok sayıda anlama geliyor. Coğrafyayı tanımlamak adına, dünya üzerinde gerçekleşen çok sayıda fiziki süreçler, insan örüntüleri ve bunların içsel ilişkilerinin birlikte, mekânsal bir bilim olduğu söylenebilir. Öyleyse, coğrafya üzerinden, göçebelik ve göçebe bir birey/toplum üzerine ne söylenebilir? Bir maceranın, bir yolculuğun anlık ya da kalıcı bir durağı nasıl inşa edilir ve ne gibi sonuçlara yol açar?

Didem Erbaş, "Baraka"da mekanı yeni ve yaratıcı bir biçimde dönüştürme olgusunu, bireyin içinde bulunduğu ortamı değiştirme potansiyeli üzerinden ele alıyor. Mekanda yer alan enstalasyon iklim, barınma, korunma gibi nedenlerle inşa edilen geçici barınma olgusunu görselleştirirken, izleyiciyi insanlığın temel ihtiyaçlarına dair sorgulamaya geri götürüyor. Psikocoğrafya, kentin çevresinde sürüklenme ve göçebe dünyasının değerleri bir araya gelerek, bu "bir günlük" mekan deneyimini teorik altyapısını oluşturuyor.

Bu bir yola koyulma öyküsü... İçerisinde birçok rota ve sorular barındırıyor. İşte bu rotaları ve yol öyküsünü sanatçının resimlerinde görmek mümkün hale geliyor. Ama içinde şu soruları barındıran rotalar bunlar: Hangi yollara bakıyoruz? İçsel yollar mı? Yoksa dışsal mı? Rastgele mi? Planlı mı? Amaçlanan bu yolculukta bir yere varmak mı? Yoksa bir amaca sahip olmadan, gerçeklikten uzaklaşabilmek mi? Sergi, alımlayıcılarını bu sorularla baş başa bırakarak mekana davet ediyor, haritayı her bir izleyicinin kendisinin çizeceğini işaret ederek.

Firat Arapoğlu

DİDEM ERBAŞ

BARAKA/*BARRACK*

11.03.2018

Tomtom Kırmızı
Tomtom Mah. Tomtom Kaptan Sok. No:1/A

Architecture is the medium that reflects both time and life. For instance, a building represents existence and replacement, thus it is a symbol of movement and time. Well then, is it possible to object to the traditional perception of architecture and cartography? We have witnessed that Constant and Asger Jorn were able to reject traditional foundations of functional architecture within artistic avant-garde. Thus, they have developed practices on cultural criticism and they were able to develop a new interpretation on architecture as well. So, how can these playful propositions that we believe in, be addressed in the beginning of the 21st century? Geography is a discipline with boundaries and depending on different communities and sites, it may harbour multiple meanings.

It can be said that geography is a spatial science that also takes into account the high number of physical processes that can be seen through earth, human patterns and their internal relations. If this is the case, then what can be said regarding nomadism and nomad individuals/societies through geography? How can a journey's or an adventure's momentary or permanent stop be built and what consequences would it bring?

In "Barrack," Didem Erbaş explores the perception of transforming space in a to a new and creative way over an individual's potential to change the environment that she lives in. While the installation within the exhibition tries to visualize the perception of sheltering phenomenon where it was constructed due to a number of reasons, such as climate, sheltering and security; the installation also prompts the audience to engage in questioning the basic needs of humanity. Psychogeography, bringing together the values of being drifted around the cities and the nomadic world, forms theoretical foundations of this "daylong" spatial experience.

This is a story of making one's way... It harbours plenty of routes and questions within. It is possible to visualize these routes and travel stories in the artist's paintings. Yet, within these routes you will find questions such as: Which routes are we looking at? Are these internal routes? Or are they external routes? Are they random? Or are they planned? What's the purpose of this journey? Is it to reach a target? Or is it the ability to move away from reality without having any purpose? The exhibition leaves alone its visitors with such questions and invites them to explore the site-specific venue of the exhibition while pointing out that each and every visitor will map out their own route.

Firat Arapoğlu